

АДМІНІСТРАТИВНЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ, ФІНАНСОВЕ ТА ПОДАТКОВЕ ПРАВО

УДК 342.95

*Соболь Євген Юрійович,
доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри
державно-правових дисциплін та адміністративного права
Центральноукраїнського державного педагогічного
університету імені Володимира Винниченка
81sobol@gmail.com*

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПУБЛІЧНО-СЕРВІСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК СКЛАДОВОЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

У статті аналізується загальнотеоретичний аспект публічно-сервісної діяльності органів публічної адміністрації в Україні. Обґрунтовано необхідність визначення адміністративної послуги як результату діяльності суб'єктів її надання, виокремлено загальні та спеціальні ознаки адміністративної послуги. Аналізуються основні підходи до класифікації адміністративних послуг згідно з чинним законодавством та існуючими поглядами науковців. Здійснено періодизацію розвитку нормативно-правового забезпечення публічно-сервісної діяльності суб'єктів публічної адміністрації.

Ключові слова: нормативно-правове забезпечення, адміністративні послуги, органи державної влади, органи виконавчої влади, періодизація, класифікація.

Sobol Y. GENERAL CHARACTERISTIC OF PUBLIC-SERVICE ACTIVITY AS A COMPOSITE ADMINISTRATIVE ACTIVITY OF AUTHORITIES OF PUBLIC ADMINISTRATION

The article analyzes the general theoretical aspect of public-service activities of public administration authorities in Ukraine. The necessity of definition of administrative service as the result of activity of subjects of its provision is substantiated, separation between general and special features of administrative service are specified. The main approaches to the classification of administrative services are analyzed in accordance with the current legislation and the existing views of scientists. The periodization of the development of normative and legal support of public-service activities of public administration entities is carried out.

Key words: normative-legal support, administrative services, authorities of state power, executive bodies, periodization, classification.

Постановка проблеми. Термін «адміністративна діяльність» є не новим у науці адміністративного права, проте дослідження цього поняття і виділення ознак такої діяльності викликає певні труднощі, оскільки зазначений термін у чинному законодавстві не використовується, а в сучасній науковій літературі він вживається в різних значеннях, але переважно ототожнюється з терміном «державне управління» [1].

Окремим видом адміністративної діяльності органів публічної адміністрації є публічно-сервісна, особливістю якої як виду адміністративної діяльності є те, що саме в ній реалізується сервісний підхід, за якого орган публічної адміністрації у взаємодії з індивідом сприймається як надавач послуги, а особа – як клієнт, який отримує відповідну послугу. При цьому ефективність роботи органу оцінюється з погляду задоволеності особи якістю наданої послуги. Аналіз літературних джерел дав можливість визначити ознаки публічно-сервісної діяльності органів публічної адміністрації, до яких слід віднести підзаконність; результативність; підзвітність; корисність; ефективність.

Отже, публічно-сервісну діяльність можна визначити як урегульовану нормами адміністративного права, підзаконну, вольову діяльність органів державної виконавчої влади, виконавчих органів місцевого самоврядування, суб'єктів делегованих повноважень щодо створення умов для надання адміністративних послуг фізичним та юридичним особам з метою ефективної реалізації і захисту їх прав, свобод та законних інтересів.

Закріплення у Конституції України прав та свобод людини, її життя, здоров'я, честі й гідності як найвищої соціальної цінності для держави [2] визначило головний пріоритет її діяльності – служіння народові, національним інтересам. Отже, держава, відповідно до проголошеної ідеї, під впливом демократичних суспільних перетворень стає орієнтованою на людину, що виявляється у служінні її інтересам. При цьому, діяльність державних органів полягає, з одного боку, у захисті прав громадян шляхом створення відповідних умов для реалізації ними своїх суб'єктивних прав, а з іншого – захист прав громадян пов'язаний із задоволенням їх особистих інтересів шляхом надання державними органами різних публічних послуг. Саме соціальна держава, яка є гарантом, партнером надання якісних публічних послуг, а також їх виконавцем, може бути сервісною, спрямованою на реалізацію прав та свобод кожного громадянина.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Загальнотеоретичні аспекти публічно-сервісної діяльності суб'єктів публічної адміністрації стали предметом дослідження таких науковців, як: В.Авер'янов, К.Афанасьєв, Ю.Битяк, І.Голосніченко, В.Кампо, С.Ківалов, І.Коліушко, Т.Коломоєць, Р.Куйбіда, О.Кузьменко, С.Петков, М.Тищенко, В.Тимошук та інші.

Метою статті є аналіз та визначення авторського бачення поняття публічно-сервісної діяльності як складової адміністративної діяльності органів публічної адміністрації.

Виклад основного матеріалу. Реалізація ідеї сервісної держави відбувається насамперед шляхом надання фізичним та юридичним особам адміністративних послуг з боку органів публічної адміністрації. У зв'язку з цим набуває необхідності здійснення аналізу сутності поняття «адміністративна послуга». Характеризуючи закріплені у законодавстві та наявні у наукових джерелах підходи до визначення дефініції «адміністративна послуга», слід зауважити, що на сьогодні існує два погляди: перший визначає адміністративну послугу як дію, другий – як результат.

Аналіз цих двох підходів до визначення дефініції «адміністративна послуга», дозволяє стверджувати, що другий є, на нашу думку, таким, що відбиває переорієнтування підходу до сутності адміністративної послуги як такої. Така зміна полягає насамперед у тому, що на сьогодні визнаною є ідеологія сервісної держави, яка відповідає сучасним процесам розвитку публічного управління в Україні. Тому йдеться уже не просто про діяльність щодо надання з боку держави відповідних адміністративних послуг, а насамперед про їх якість. А якість будь-якої діяльності можна оцінити лише за її результатами. Тому, на нашу думку, дуже важливим є закріплення сутності адміністративної послуги як результату діяльності на законодавчому рівні, оскільки наявність єдиного чіткого законодавчого визначення цієї дефініції є підставою для ефективного та результативного втілення цієї діяльності на практиці.

Отже, пропонуємо визначити адміністративні послуги як результат нормативно визначеної діяльності суб'єктів надання адміністративної послуги шляхом здійснення ними владних повноважень, спрямованої на реалізацію прав та забезпечення законних інтересів суб'єктів звернення на підставі їх заяви, що реалізується у прийнятті індивідуального адміністративного акта.

Важливими загальнотеоретичними питаннями публічно-сервісної діяльності органів публічної адміністрації є питання класифікації адміністративних послуг, а також її нормативно-правового забезпечення.

Перші класифікації здійснили В.П.Тимошук та І.Б.Коліушко, які у процесі дослідження питання надання адміністративних послуг доповнювали їх новими підставами. Науковці виокремлюють такі критерії: 1) рівень встановлення повноважень щодо надання адміністративних послуг та процедури їх надання, за яким виокремлюють адміністративні послуги з централізованим регулюванням (закони, акти Президента, Кабінету Міністрів та центральних органів влади); адміністративні послуги з локальним регулюванням (акти органів місцевого самоврядування, місцевих органів виконавчої влади); адміністративні послуги зі «змішаним» регулюванням (коли одночасно здійснюється і центральне, і локальне регулювання); 2) за предметом (характером) питань, за розв'язанням яких звертаються особи до адміністративних органів – підприємницькі (господарські), соціальні, земельні, будівельно-комунальні тощо; 3) зміст адміністративної діяльності щодо надання адміністративної послуги: реєстрація, надання дозволу (ліцензії), сертифікація, атестація, верифікація тощо; за предметом (характером) питань, за розв'язанням яких звертаються особи до адміністративних органів: підприємницькі (господарські), соціальні, земельні, будівельно-комунальні тощо [3, с. 125-126].

О.Г. Циганов доповнює класифікацію за цим критерієм, відносячи до неї «послуги, які визначаються іншими видами адміністративної діяльності незалежно від назви, у результаті провадження яких приватним особам, а також об'єктам, що перебувають у власності, володінні чи користуванні таких осіб, надається або підтверджується певний юридичний статус або факт (наприклад, видача атестата про повну загальну середню освіту, посвідчення водія на право керування транспортними засобами, свідоцтва про реєстрацію колісних транспортних засобів, паспорта громадянина України для виїзду за кордон тощо)» [4, с. 61].

В.П. Тимошук класифікує адміністративні послуги також за критерієм платності і поділяє їх на платні та безоплатні. Така класифікація має практичне значення, питання платності послуг визначається ст. 11 Закону України «Про адміністративні послуги» від 06.09.2012: «При наданні адміністративних послуг у випадках, передбачених законом, справляється плата (адміністративний збір)» [5]. При цьому на безоплатній основі здійснюється надання адміністративних послуг у сфері соціального забезпечення громадян. Зауважимо, що питання сплати за адміністративні послуги було і залишається спірним.

Окрім зазначених критеріїв, І.П. Голосніченко, О.Г. Циганов та інші автори монографії «Адміністративні послуги у сфері внутрішніх справ» пропонують виокремити такі критерії, як: суб'єкти надання адміністративних послуг, за якими розрізняються державні та муніципальні послуги [6, с. 49], тобто суб'єктами є державні та муніципальні органи. На нашу думку, визначаючи суб'єктів надання адміністративних послуг, слід виходити з положення Закону «Про адміністративні послуги», який передбачає, що ними є орган виконавчої влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, державний реєстратор, суб'єкт державної реєстрації, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги [5].

В.С.Долечек залежно від форми реалізації адміністративні послуги поділяє на: послуги, пов'язані з реальним здійсненням конституційних прав і свобод громадян (послуги в медичній сфері, послуги у сфері культури та ін.); власне адміністративні послуги, пов'язані з юридичним оформленням умов, необхідних для

реалізації прав і свобод громадян (видача паспорта, свідоцтва, ліцензії тощо) [7, с. 13].

Слід зауважити, що багато науковців виокремлюють такий критерій, як доступність адміністративної послуги, тобто можливість для суб'єктів звернення безперешкодно отримати послугу. І.П. Голосніченко, О.Г. Циганов поділяють їх на такі види: фізична доступність (фізична можливість для різних категорій громадян, у тому числі інвалідів, отримати послугу, яка визначається наявністю ліфтів, пандусів та ін.); доступність у часі (визначається зручністю для споживача режиму роботи органу, що надає послугу); територіальна (транспортна і пішохідна доступність); інформаційна (достатність і зручність отримання інформації про послугу, способи та умови її отримання, ступінь поінформованості споживачів про характер послуги та можливості її отримання); фінансова (обсяг фінансових витрат, пов'язаних з отриманням послуги, вартість самої послуги і дій, що передують її наданню) тощо [6, с. 51]. На нашу думку, доступність є не стільки критерієм класифікації адміністративних послуг, а критерієм оцінки якості надання адміністративної послуги.

Аналіз наявних в наукових доробках класифікацій адміністративних послуг дозволяє виявити неврегульовані у законодавстві питання щодо платності адміністративних послуг, зокрема невизначеності поняття «адміністративний збір». Отже, вирішення завдання щодо класифікації адміністративних послуг є необхідним та сприяє інтенсивному розвитку законодавства України, що регулює правовідносини, пов'язані з наданням адміністративних послуг.

Слід акцентувати також на важливості питання нормативно-правового забезпечення публічно-сервісної діяльності суб'єктів публічної адміністрації в Україні. Процес публічно-сервісної діяльності суб'єктів публічної адміністрації розпочався з ухваленням Верховною Радою України 28 червня 1996 року Конституції України і пройшов декілька етапів. Виокремлення основних з них пов'язано з прийняттям засадничих нормативно-правових актів, які визначали основні напрями розвитку законодавства у сфері публічно-сервісної діяльності суб'єктів публічної адміністрації на певний період часу.

Перший етап – 1998-2006 р.р. – починається з ухвалення Концепції адміністративної реформи в Україні і закінчується прийняттям Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади.

Другий етап – 2006-2012 р.р. – пов'язаний з ухваленням Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади і закінчується ухваленням Закону України «Про адміністративні послуги».

Найбільш значимим кроком на шляху реалізації положень Концепції адміністративної реформи в Україні стала Концепція розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади, схвалена Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2006 року № 90-р (далі – Концепція), спрямована на забезпечення реформування системи державного управління в Україні, створення умов для побудови відповідно до Конституції України демократичної, соціальної, правової держави, утвердження і забезпечення прав людини і громадянина.

Однак, практичній реалізації Концепції публічно-сервісної держави щодо забезпечення реалізації прав громадян шляхом надання адміністративних послуг сприяло ухвалення Закону України «Про адміністративні послуги» від 06.09.2012 № 5203-VI [4], з яким ми пов'язуємо початок третього етапу розвитку нормативно-правового забезпечення публічно-сервісної діяльності суб'єктів публічної адміністрації – 2012 р. – до теперішнього часу.

Основоположними засадами у досліджуваному Законі є: 1) визначення основних понять, оскільки, як зауважує С.В. Петков, початок завжди йде від термінології. Її чітке визначення є запорукою правильного функціонування на практиці тих явищ, які вона позначає [8, с. 38]: адміністративна послуга, суб'єкт звернення, суб'єкт надання адміністративної послуги, адміністративний збір; 2) окреслення основних вимог до регулювання надання адміністративних послуг, що полягають у визначенні адміністративних послуг виключно законом [5]; 3) регламентація питання щодо забезпечення доступу споживачів до інформації про адміністративні послуги шляхом закріплення обов'язку ведення суб'єктом надання адміністративних послуг інформаційної і технологічної картки на кожну адміністративну послугу, яку він надає відповідно до закону; 4) визначення порядку надання адміністративних послуг, що передбачає, зокрема, реалізацію на практиці таких принципів, як: раціональна мінімізація кількості документів та процедурних дій, що вимагаються для отримання адміністративних послуг; доступності та зручності для суб'єктів звернень; оперативності та своєчасності; 5) регламентація питання щодо способів надання адміністративних послуг: безпосередньо, шляхом утворення центрів надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП), зокрема й органами місцевого самоврядування та районними державними адміністраціями, що відбиває принцип децентралізації виконання функцій з надання адміністративних послуг; через Єдиний державний портал адміністративних послуг; 6) визначення порядку ведення Реєстру адміністративних послуг з метою ведення обліку адміністративних послуг та забезпечення відкритого і безоплатного доступу до інформації про адміністративні послуги.

Однак, незважаючи на позитивні положення досліджуваного Закону, дискусійними залишилися питання щодо необхідності визначення у ньому переліку адміністративних послуг, з огляду на їх велику кількість, граничного строку надання послуг, порядку надання окремих послуг, який може встановлюватися органом, що надає послугу відповідно до його можливостей, а не вимог закону тощо.

Окрім того, залишаються невпорядкованим питання оплати за надання адміністративних послуг. Йдеться, по-перше, про невідповідність положень Закону України «Про адміністративні послуги» та

Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Методики визначення собівартості платних адміністративних послуг» від 27.01.2010 № 66 [8] щодо визначення розміру плати за надання послуги.

До проблем нормативно-правового забезпечення публічно-сервісної діяльності належить також неурегульованість питань створення та роботи центрів надання адміністративних послуг, що пов'язана на сьогодні з перетворенням їх на інтегровані офіси, які надають широкий спектр адміністративних послуг, а також з децентралізацією повноважень щодо надання адміністративних послуг. Йдеться насамперед про не вирішені законодавством питання, які стають на заваді реалізації основних завдань, пов'язаних з організацією надання адміністративних послуг у найкоротший строк та за мінімальної кількості відвідувань суб'єктів звернень; спрощенням процедури отримання адміністративних послуг та поліпшення якості їх надання [10].

Висновки. Слід зауважити, що поза увагою законодавця щодо нормативно-правового регулювання публічно-сервісної діяльності суб'єктів публічної адміністрації в Україні залишаються всі питання, пов'язані з процедурними моментами відносин органів публічної адміністрації з громадянами. Хоча Стратегія реформування державного управління України на 2016–2020 роки передбачає «пріоритетом розвитку сфери надання адміністративних процедур і адміністративних послуг є прийняття закону про загальну адміністративну процедуру згідно з європейськими стандартами і поступове приведення окремих адміністративних послуг у відповідність з визначеними загальними принципами. Закріплення на законодавчому рівні базових принципів і правил проведення адміністративної процедури сприятиме правовій визначеності і наданню гарантії дотримання прав громадян і юридичних осіб у разі, коли державні органи визначають їх права та обов'язки [11].

Акцентуємо, що за весь час нормативно-правового регулювання публічно-сервісної діяльності суб'єктів публічної адміністрації в Україні, починаючи з ухвалення Концепції адміністративної реформи і до сьогодні, вирішення багатьох питань здійснювалося на підставі окремих законів та підзаконних актів. При цьому комплексного нормативно-правового акта, який би вирішував питання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності у їх цілісності так ухвалено й не було. Отже, будемо сподіватися, що новий IV етап нормативно-правового регулювання публічно-сервісної діяльності суб'єктів публічної адміністрації в Україні почнеться з прийняттям Адміністративно-процедурного кодексу України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Петков С.В. Особенности административной деятельности органов исполнительной власти. URL: <https://www.obozrevatel.com/my/life/63517-osobennosti-administrativnoj-deyatelnosti-organov-ispolnitelnoj-vlasti.htm>
2. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
3. Адміністративна процедура та адміністративні послуги. Зарубіжний досвід і пропозиції для України / Тимошук В.П. та ін. К., 2003. 496 с.
4. Циганов О.Г. Класифікація адміністративних послуг. *Наука і правоохорона*. 2013. № 1 (19). С. 60–66.
5. Про адміністративні послуги : Закон України від 06.09.2012 р. № 5203-VI. *Офіційний вісник України*. 2012. № 76. Ст. 3067.
6. Адміністративні послуги у сфері внутрішніх справ: Монографія / за ред. І.П.Голосніченка, О.Г.Циганова. К., 2015. 590 с.
7. Долечек В.С. Надання управлінських послуг населенню органами виконавчої влади України: організаційно-правовий аспект: автореф. дис. ... канд. наук з держ. управління: 25.00.02. К., 2005. 18 с.
8. Петков С. В. Предмет адміністративного права – константа в процесі трансформації суспільно-політичних відносин. *Публічне право*. 2016. № 1. С. 35-42. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pp_2016_1_6.
9. Про затвердження Методики визначення собівартості платних адміністративних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 27.01.2010 № 66. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/66-2010-%D0%BF>.
10. Про затвердження Примірного положення про центр надання адміністративних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.02.2013 № 118. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/118-2013-%D0%BF>.
11. Стратегія реформування державного управління України на 2016-2020 роки : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. №474-р / КМ. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/474-2016-%D1%80>.

REFERENCES:

1. Petkov, S. V. (2015). *Osobennosti admynystratyvnoi deiatelnosti orhanov yspolnytelnoi vlasty [Features of the administrative activities of the executive authorities]*. Retrieved from <https://www.obozrevatel.com/my/life/63517-osobennosti-administrativnoj-deyatelnosti-organov-ispolnitelnoj-vlasti.htm> [in Russian].
2. *Konstytutsiia Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 № 254k/96-VR [the Constitution of Ukraine: Law of Ukraine dated June 28, 1996 No. 254k/96-BP]*. Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy». Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> [in Ukrainian].
3. Tymoshchuk, V. P. (2003). *Administratyvna protsedura ta administratyvni posluhy. Zarubizhnyi dosvid i propozytsii dlia Ukrainy [Administrative procedure and administrative services. Foreign experience and suggestions for Ukraine]* [in Ukrainian].
4. Tsyhanov, O. H. (2013). *Klasyfikatsiia administratyvnykh posluh [Classification of administrative services]*.

Nauka i pravoohorona, 1(19), 60–66 [in Ukrainian].

5. Pro administratyvni posluhy : Zakon Ukrainy vid 06.09.2012 r. № 5203-VI [About administrative services: Law of Ukraine dated September 6, 2012 No. 5203-VI]. (2012). *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*, 76 [in Ukrainian].

6. Holosnichenko, I. P., Tsyhanov, O. H. (Eds.). (2015). *Administratyvni posluhy u sferi vnutrishnikh sprav [Administrative services in the area of internal affairs]*. K. [in Ukrainian].

7. Dolechek, V. S. (2005). Nadannia upravlinskykh posluh naselenniu orhanamy vykonavchoi vldy Ukrainy: orhanizatsiino-pravovyi aspekt [Provision of management services to the population by the executive authorities of Ukraine: organizational and legal aspect]. *Extended abstract of candidate's thesis*. K. [in Ukrainian].

8. Pietkov, S. V. (2016). Predmet administratyvnoho prava – konstanta v protsesi transformatsii suspilno-politychnykh vidnosyn [The subject of administrative law - a constant in the process of transformation of socio-political relations]. *Publichne pravo*, 1, 35-42. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/pp_2016_1_6 [in Ukrainian].

9. Pro zatverdzhennia Metodyky vyznachennia sobivartosti platnykh administratyvnykh posluh: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 27.01.2010 № 66 [On approval of the Methodology for determining the cost of paid administrative services: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated January 27, 2010 No. 66]. Retrieved from <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/66-2010-%D0%BF> [in Ukrainian].

10. Pro zatverdzhennia Prymirnoho polozhennia pro tsestr nadannia administratyvnykh posluh: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20.02.2013 № 118 [On Approval of the Model Provision on the Center for the Provision of Administrative Services: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated February 20, 2013 No. 118]. Retrieved from <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/118-2013-%D0%BF> [in Ukrainian].

11. Stratehiia reformuvannia derzhavnoho upravlinnia Ukrainy na 2016-2020 roky: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 24 chervnia 2016 r. №474-r/KM [Strategy of reforming the state administration of Ukraine for 2016-2020: Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated June 24, 2016 No. 474-p/KM]. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/474-2016-%D1%80> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 21.03.2019

УДК 347.132 – 058.55

Кобзар Олександр Федорович,
доктор юридичних наук, доцент,
т.в.о. начальника кафедри забезпечення державної безпеки
Київського факультету Національної академії Національної гвардії України
kaf_forever@i.ua

ПОЛІЦЕЙСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

У статті проведено аналіз поліцейської діяльності як засобу забезпечення публічної безпеки. Визначено поняття та специфічні ознаки поліцейської діяльності. Розкрито зміст і значення поліцейської діяльності у правовому регулюванні. Встановлено, що головним напрямом розвитку поліцейської діяльності як засобу забезпечення публічної безпеки та охорони публічного порядку є підвищення дієвості управління й удосконалення організаційно-структурної побудови її системи без зміни основних функцій.

Ключові слова: публічний порядок, публічна безпека, поліція, поліцейська діяльність, публічне право.

Kobzar O. POLICE ACTIVITY AS A WAY TO ENSURE OF PUBLIC SECURITY

It is issued in the scientific article that dy the task of the services of law enforcement bodies of Ukraine, called to provide public law enforcement and public safety, above all, there is providing of internal law and order in the state, that foresees realization of the following functions:

warning, exposure, suppression of crimes and other offences, establishment and detention of persons their accomplishing;
determination of tactic and strategy of providing of public peace;
prophylaxis of offences;

supervision after the observance by citizens and public servants of enterprises, establishments, organizations, regardless of pattern of ownership, active law, and supervision after persons with the non-social conduct, being on the books in police.

Determining the criteria of providing by the bodies of internal affairs of public law enforcement in the street, areas and in other public places, it is necessary to consider that main principle of this work must consist of determination optimum amount of employees of police for execution of service and the served territory, and achievement of their maximal mobility by the purpose of providing of arrival to the place of event and public nuisance in the shortest time.

With the purpose of increase of efficiency of providing of public law enforcement and capture by skills of public law enforcement in the practical activity of police it is necessary to enter practice of the systematic bringing in in the complement of operating patrol on public law enforcement of listeners and students of educational establishments of the police system.

An important role in realization of tasks on public law enforcement must be carried out by patrol service, its employees are found in the maximally close daily contacts with the population, being all spectrum of professional categories social, educational,